

het voorlaatst nieuwjaar dagteekent het schaduwbeeld van den president der Republiek: Sadi Carnot. De *camelot* verkocht het met een wit papier er bij en riep: „*Qu'est-ce-que ça dit?*” Antwoord, als de schaduw op het papier viel, „*Ça dit: — Sadi*”.

Soms vervaardigt de *camelot* zelf zijn speelgoed; in den regel koopt hij het van speciale fabrikanten of, bij groote massas, voor gezamenlijke rekening, op veilingen van failliete boedels. De rijke *camelot* huurt een leegstaanden winkel. Met de nieuwjaarskermis is hij meester op den *boulevard*. Dan staan de voetpaden van *Madeleine* tot de *Place de la République* vol kraampjes: kleine, grijze kraampjes, waarin speelgoed, fotografieën, koek, drop enzovoort worden verkocht. 't Vreemdste moet schijnen dat enkele kraampjes niets dan drop bevatten! — den verkooper niet meegerekend, wel te verstaan.

Eene specialiteit van den *camelot* is: gedresseerde vogeltjes. Hij loopt met een kooitje in de hand en twee levende nonnetjes op een stokje. Sentimenteele juffertjes vinden dat allerliefst, betalen de vogeltjes duur en zijn zeer verwonderd als zij, na veertien dagen, thuis hun stokje afvliegen en heelemaal niet mak meer zijn. Ik behoef niet te zeggen dat de *camelot* eenvoudig de vleugels afknijpt van zijne „gedresseerde” *capucines*.

Op al deze straatventers houdt de politie streng toezicht. Ze zijn verdacht. Velen hunner doen, des avonds, wat anders dan negotie. Ik zou u voorbeelden kunnen noemen van de gemeenste en tevens zonderlingste bedrijven. De vreemdeling wachte zich voor de *camelots* en vermomde wandelaars in den omtrek der passages, bij het Operaplein, in de *Champ Elysées*.

Behalve den straatventer ziet Ge, op den dag, de verzamelaar van eindjes sigaar en cigarette. Die overblijfselen heeten, in de vaktaal, *mégots*. Zij kruipen op handen en voeten, tusschen de stoelen en tafeltjes vóór de koffiehuisen door, tusschen uwe knieën als Ge ze niet wegduwt. Gewapend met een ouden wandelstok, waarin een spijker geslagen is, trekken zij de eindjes naar zich toe of pikken zij die op. 's Avonds, komen ze bijeen in een of ander kroegje om er opkoopters te ontmoeten. Deze *demi-gros* verhandelen hunne waar soms nog aan anderen. Ten slotte, komen de eindjes ontrold, schoon gemaakt en gesorteerd op eene soort van markt, gehouden op de *place Maubert*, waar de fabrikanten van snuif enz. ze koopen. Menige „cigarette à la main”, ter sluiks verkocht door onze koffiehuisnechts, is gemaakt van tabak uit *mégots*, bevochtigd door wie weet hoeveel lippen! want uit elken *mégot* komt er maar weinig.

Vroeg in den morgen en laat in den nacht gaan, langs de boulevards, de voddenrapers. Zij dragen een grooten mand op den rug. Een dievenlantaarntje bengelt aan hunne jas en verlicht schel den trottoirrand. Zeer handig pikken zij het voorwerp hunner gading op en met een kort haakje en werpen zij 't in den mand. Later zullen wij zien waar en hoe zij wonen. De voddenraper gaat door voor zeer eerlijk. De „*ramasseur de mégots*” heeft eene minder goede reputatie.

Voor eenige dagen, werd een dier heeren veroordeeld tot vijftien maan-